

Bună prietene, in acest studiu vom învăța despre ucenicul care urmează învățătorul său, care implineste tot ceea ce învățătorul il învață. Isus este marele nostru învățător, iar prima lecție care doreste să ne invecete este importanța Bibliei in viața de ucenicie. Intro zi Isus a zis ceea ce este scris in Ioan 5,39:

"Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine."

Verbul a cerceta in acest text inseamnă a citi cu abnegație, nu este vorba numai de o lectură pasageră, rapidă, ci o lectură meditativă, reflexivă, răbdătoare care cere timp. Așa ceva nu se poate face numai in 10 minute. Aceasta învățătură a lui Isus care spune ca trebuie sa cercetăm Scriptura nu a fost numai un sfat teoretic, chiar mai mult, El a trait ceea ce a predicat, iar cel mai bun exemplu cu privire la ceea ce spun a fost experienta lui Isus in desertul ispitirii unde vedem modul extraordinar in care El a folosit Scriptura. Dusmanul de asemenea venea cu Scriptura deschisa, numai ca el o folosea in afara contextului, iar orice persoana care nu cunoaste bine Scriptura poate sa devina foarte usor victima dusmanului, dar acest fapt este clar ca nu il caracteriza pe Isus, el a invins dusmanul avand ca arma Scriptura.

Un ucenic trebuie sa cunoască bine Cuvântul lui Dumnezeu pentru a putea forma alti ucenici, numai ca această cunostinta nu poate fi numai una teoretică. Daca eu am un titlu de doctor in teologie și petrec cea mai mare parte din timpul meu studiind tainele divine și chiar am scris despre ele dar niciodată nu am reușit sa fac un ucenic, eu nu sunt un ucenic, pot sa fiu un erudit, dar nu un ucenic, pentru că un ucenic este acela care cunoaste Biblia și invată și pe altii adevărurile ei pentru a conduce acea persoană la Isus, iar aici vedem un alt gand care trebuie să fie scos in evidența, și anume obiectivul studierii Scripturii este a cunoaste mai bine pe Isus. Toata Biblia ne indreaptă spre Isus, însăși Invățătorul a spus-o dupa ce a plecat in pustie și s-a indreptat spre sinagogă, El a deschis Biblia și a spus ceea ce este scris in Luca 4:16-21:

16 *A venit în Nazaret, unde fusese crescut; și, după obiceiul Său, în ziua Sabatului a intrat în sinagogă. S-a sculat să citească,*

17 *și I s-a dat cartea prorocului Isaia. Când a deschis-o, a dat peste locul unde era scris:*

18 *„Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați*

19 *și să vestesc anul de îndurare al Domnului.”*

20 *În urmă, a închis cartea, a dat-o înapoi îngrijitorului și a șezut jos. Toți cei ce se aflau în sinagogă aveau privirile pironite spre El.*

21 *Atunci a început să le spună: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-ați auzit.”*

Nu este clar? Când citesc aceste versete vad cum El stia ca Scriptura vorbea de El si tocmai de aceea El ne indeamnă sa studiem Scriptura, pentru ca in ea consideram ca avem viața veșnică, și pentru a-L cunoaște mai bine pentru ca ea marturisește despre Isus, iar forma cea mai buna de a-L cunoaște pe Isus este citind, studiind, meditând la Cuvntul lui Dumnezeu iar un adevărat ucenic al Său trebuie sa facă asa.

Un al doilea element care trebuie subliniat in acest studiu il gasim in Matei 5,17-19:

17 *Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc.*

18 *Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile.*

19 *Așa că, oricine va strica una din cele mai mici din aceste porunci și va învăța pe oameni așa, va fi chemat cel mai mic în Împărăția cerurilor; dar oricine le va păzi și va învăța pe alții să le păzească, va fi chemat mare în Împărăția cerurilor.*

Prietene aici Isus vorbește despre Lege și Proroci, așa se numea Vechiul Testament în timpul lui Isus, Legea și Profeții. Legea era formată din cele cinci cărți ale Pentateucului, iar Prorocii erau cărțile scrise de proroci. Și iată că Isus spune că nu a venit să strice Legea sau Prorocii, adică în alte cuvinte, nu a venit să strice ceea ce este scris, dimpotrivă, a venit să o împlinească. Să analizăm un pic atitudinea lui Isus față de Scripturi. El era Dumnezeu, unul cu Tatăl și Duhul Sfânt, dacă ar exista cineva care să aibă autoritate să schimbe ceva din ceea ce este scris, numai El putea să facă asta, dar nu a făcut-o, dimpotrivă, El întotdeauna a respectat Scripturile. Când cineva îi pune întrebări, El nu răspundea cu propriile Sale cuvinte ci cele aflate în Scripturi. Isus ar fi putut să facă răspunsuri, dar nu a făcut-o, cita pasaje din Scripturi dând autoritate acestora. Găsim că în Evanghelii Isus a citat mai mult de 400 de referințe din Scripturi, așa că un adevărat ucenic va trebui să respecte Scripturile, respectând contextul și nu predicând lucruri în afara contextului, cum a făcut Satana în pustia deșertului.

Ucenicul adevărat face ceea ce învățătorul îl învață, și dacă Isus a respectat Scripturile, atunci ucenicul credincios va respecta ceea ce este scris. Numai că Isus nu a folosit Scripturile doar în viața sa de zi cu zi, ci și în dialogul Său cu oamenii și în predicile Sale. În predica de pe munte îl vedem cum folosește expresia "*ati auzit ca era scris dar Eu va spun...*". De aici vedem că Isus conducea mintile oamenilor către Scripturi fără să le schimbe ci numai le dădea un nou sens, "*dar Eu vă spun...*". De ce era necesar un nou sens, pentru că legalismul iudeilor a făcut ca principiile eterne de viață să se transforme în reguli superficiale, așa că iudeii trăiau preocupându-se numai de aparențele lucrurilor care se văd. De exemplu condamnavă adulterul, vai de cei care erau găsiți vinovați, erau imediat omorâți cu pietre, în schimb nimănui nu se preocupa de dezvoltarea curății și fidelității. Toată lumea se îngrijea să nu fie văzut, dar nimănui nu era vigilent cu inima sa, nimănui nu era preocupat pentru mîntuirea sa, rămânând închistați într-o lume de egoism și imoralitate. Aceiași farisei care condamnavă femeile că sunt păcătoase le priveau cu ochi desfrânți și fără astampăr. Dar toate acestea s-au întâmplat până Isus a venit, iar El nu a venit să schimbe ceea ce era deja scris, tocmai de aceea spunea "*ati auzit ca s-a spus...*", expresia a fost repetată de multe ori, "*dar Eu va spun...*" adică să dau un nou sens față de ceea ce voiți să înțelegeți până acum cu privire la ceea ce deja era scris, un sens de viață pe care litera a pierdut-o.

Isus a venit în lume pentru a câștiga inimi, pentru a crea o nouă viață. Iudeii vedeau Legea în următoarea formă: de exemplu să nu ucizi, că dacă vei ucide vei muri. Isus în schimb face același lucru dar într-o formă diferită și spune, dacă mă iubești... nu vei ucide. Deci pare că este vorba despre aceeași idee dar nu era așa, iar diferența o marca dragostea. Isus este Cel care face diferența. Aici găsim de asemenea o avertizare pentru predicatorii de astăzi care trebuie să folosească Scriptura dar dând noua viață, semnificație, relevanță. De ce o carte atât de veche ar putea avea importanța pentru persoane care trăiesc astăzi? Aici este misiunea predicatorului, ca în loc să dea detalii geografice sau de arheologie, să dea lecții de viață pentru dramele și problemele cu care umanitatea se confruntă, aceasta este misiunea pastorilor de astăzi, ucenicilor de astăzi.

Dar Isus nu a folosit Scripturile numai în predicarea publică, El o folosea și în lucrarea Sa personală când vorbea cu unul sau două persoane, a folosit Biblia de multe ori în acest fel. Autoritatea Sa nu rezulta numai din carisma Sa personală ci rezultă și din faptul că El era Mesia, ci datorită faptului că El utiliza Cuvântul lui Dumnezeu ca și bază a tot ceea ce spunea. Unul dintre cele mai expresive exemple este momentul când era împreună cu ucenicii în drum spre Emaus după înviere. Îl vedem pe ucenici tristi crezând că Isus a murit și că toate speranțele lor cu

privire la Mesia s-au pierdut, dar a aparut Isus, iar relatarea biblica spune ceea ce gasim in Luca 24,25-27:

25 *Atunci Isus le-a zis: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!*

26 *Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri și să intre în slava Sa?”*

27 *Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.*

Aici se poate vedea cum Isus conduce pe acești ucenici tristi către Scripturi și le arată că nu există motive de disperare, El le arată că Scriptura spune că ceea ce ei cred că este o infrangere, practic este chiar o victorie, începutul slavei, iar mai târziu în casa după ce Isus s-a descoperit, ei au spus „Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?”. Iată acesta este rezultatul când ucenicii folosesc Cuvântul lui Dumnezeu, dragostea încălzește inima, desvolta entuziasmul și dorința pentru mântuire. Cuvântul lui Dumnezeu are o putere de renastere și revitalizare spirituală fără precedent, nimic nu poate fi comparat cu focul care vine din Cuvântul lui Dumnezeu.

Ajungem la sfârșitul acestui studiu spunând, că după cum au învățat de la Isus, ucenicii Săi se vor baza pe Cuvântul Său și îl folosi în experiența lor spirituală. Adevăratul ucenic folosește Scriptura pentru a întări declarațiile sale. De exemplu în cazul lui Petru, când a venit momentul de a găsi un înlocuitor lui Iuda iată ce spune în Fapte 1,15-20:

15 *În zilele acelea, Petru s-a sculat în mijlocul fraților – numărul celor adunați laolaltă era de aproape o sută douăzeci – și a zis:*

16 *„Fraților, trebuia să se îplinească Scriptura spusă de Duhul Sfânt mai înainte, prin gura lui David, despre Iuda, care a fost călăuză celor ce au prins pe Isus.*

17 *El era din numărul nostru și era părtaș al aceleiași slujbe.*

18 *Omul acesta a dobândit un ogor cu plata nelegiurii lui, a căzut cu capul în jos, a plesnit în două prin mijloc și i s-au vărsat toate măruntaiele.”*

19 *Lucrul acesta a ajuns așa de cunoscut de toți locuitorii din Ierusalim, încât ogorul acela a fost numit în limba lor: „Acheldama”, adică: „Ogorul sângelui.” –*

20 *În adevăr, în cartea Psalmilor este scris: „Locuința lui să rămână pustie, și nimeni să nu locuiască în ea!” și: „Slujba lui s-o ia altul!”*

Putem vedea în aceste versete o situație asemănătoare cu momentul în care într-o biserică se caută un lider și nu știu pe cine să aleagă. Ce face liderul, în cazul lui Petru în fața celor 120 de persoane el a deschis Scripturile și a început să citească ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu, iar Cuvântul lui Dumnezeu spunea că având în vedere că Iuda a fost un trădător și a pierdut locul său între ucenicii lui Isus, Scriptura le dădea încredere și îi inspira și îi ajuta să ia decizii.

Dar această experiență nu a fost numai în cazul lui Petru, toți apostolii foloseau Scripturile cu echilibru și cu înțelepciune. Știți că cca 350 referințe din Vechiul Testament le găsim în scrierile apostolilor? Ei respectau și foloseau Scripturile, iar cu această atitudine, ei ne învață că un adevărat ucenic este acel care cunoaște Biblia, o studiază zilnic, o aplică la experiența personală, o folosește la predare iar în momentele importante din viață când sunt necesare decizii, deschide Biblia pentru a primi inspirație din Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia are o putere extraordinară. Pe când încă nu exista nimic, totul a fost adus la ființă prin puterea Cuvântului lui Dumnezeu, pentru că El a spus și a luat ființă, el a poruncit și a apărut, spune psalmistul. Iar când Isus a fost pe pământ Cuvântul Său a întărit picioarele paralizicilor, a înviat morții...

Astăzi Isus nu este prezent în mod personal, în corp, dar avem Cuvântul scris, iar aceasta poate să facă minuni în viața ființelor umane. Tocmai de aceea Pavel sfatuieste în 2 Timotei 2,15-16:

15 *Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului.*

16 *Ferește-te de vorbăriile goale și lumești; căci cei ce le țin vor înainta tot mai mult în necinstirea lui Dumnezeu.*

Vreau să te întreb ceva, vrei tu să fii un ucenic acceptat de Isus? Atunci va trebui să îți lași viața schimbată de Isus, să îl lași să fie centrul ei, în ea să aibă loc Cuvântul Său, învățăturile Sale. Cine folosește Cuvântul lui Dumnezeu atât în aspectele personale, în relațiile sale, în predicarea Cuvântului, el nu va fracasa, numai că va trebui să aibă în vedere faptul că nu poate să scoată un verset de aici iar altul de acolo ci întotdeauna va trebui să respecte textul în contextul său. Și ce este contextul? Citeste capitolul întreg, citeste un capitol anterior, citeste următorul capitol pentru a putea înțelege despre ce vorbește pentru că dacă nu se face așa s-ar putea să ajungi la concluzii pe care Biblia nu le afirmă și nu uita niciodată că Isus a respectat Scripturile și a spus că nu a venit să anuleze ce era scris ci să le împlinească. Așa și noi, ca și ucenici ai Săi trebuie să învățăm de la El să avem aceeași atitudine în fața Cuvântului lui Dumnezeu.

Dumnezeu să te binecuvanteze!